

fik en bedre Form, der vilde vindes, at denne meget smukke Rude Skov blev saa meget større, hvilket for alle de Turister, der besøger Skoven, dog har nogen Betydning, og der vilde desuden vindes det, at Staten kom ud over Spørgsmaalet, om den bør sælge af sin Jord, hvad jeg, som sagt, egentlig principielt er imod og kun meget nødtvungent gaar med til.

Under Hensyn til de Bemærkninger, jeg har rettet til den højtærede Minister, dels om Bygningssummen og om Muligheden af at komme over Vanskeligheden ved at faa noget af Tømmeret fra Skoven, og under Hensyn til den Tanke, jeg har udkastet: ikke at sælge, men beplante Jorden, vil jeg senere tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

Vejstrup: Jeg deler ganske den Opfattelse, som er kommet til Orde særlig fra det ærede 3die Medlem fra 3die Kreds (Ole Hansen), naar han karakteriserede Forholdet saaledes, at den Ordning, som man har søgt at indføre, er god og forsvarlig. Det, mit Øje først faldt paa, da jeg saa det foreliggende Lovforslag, var Titelen paa Lovforslaget, der forekommer mig at have en noget ejendommelig Karakter, idet den lyder: „Forslag til Lov om Afhændelse af Skovfogedstedet Vildtfogedhus paa 1ste Københavns Distrikt“ o. s. v. Jeg forstaar ikke, hvorfor man har skrevet: „paa 1ste Københavns Distrikt“ i Stedet for paa Københavns 1ste Distrikt. Jeg kunde forstaa det, hvis Forholdet var dette, at man havde to Distrikter, hvoraf det ene hed „Københavns 1ste Distrikt“ og det andet „1ste Københavns Distrikt“. Men hvis det ikke er Tilfældet, forstaar jeg ikke, hvorfor man har benævnt det „1ste Københavns Distrikt“ i Stedet for, som ellers almindelig Sprogbrug byder, at kalde det „Københavns 1ste Distrikt“. Men dette er kun en Formalitet, som jeg ikke skal hænge mig i.

Hvad selve Lovforslaget angaar, forekommer det mig, at denne Salgssum af 20,000 Kr. er forholdsvis høj, og selv om jeg ogsaa hører til dem, der mener, at man ikke i alle Tilfælde skal afhænde Statens Ejendomme eller Jord, forekommer det mig alligevel, at de faktiske Forhold her taler til Gunst for dette Jord- og Ejendomssalg. Der er for det første dette, at Skovfogedens Arbejde er steget — efter de Bemærkninger, som findes i det foreliggende Lovforslag næsten fordoblet i Løbet af 10 Aar. Forholdet er

dette, at Ekspeditionerne er fordoblede, og derigennem er ogsaa Indtægten fordoblet. Det er saare naturligt, at man søger at forandre dette Forhold. Thi det er jo givet, at en Mand kan kun lægge sine Kræfter eet Sted, og i dette Tilfælde maa Bedriften med Jorden vel være en Nebensache, om jeg saa maa sige. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem (Hage), der sidst talte, i, at det skulde være ugørligt at opføre en ny Skovfogedbolig for 9,000 Kr. Naar man i Almindelighed bygger paa Landet, f. Eks. bygger et Stuehus til en almindelig Bondegaard, skal det dog være et meget stort og smukt Stuehus, som ikke kan bygges for 9,000 Kr., saa jeg synes ikke, der er noget i Vejen for, at der for det her opførte Beløb vil kunne opføres en endog meget stor og rummelig Bolig for Skovfogeden. — Endvidere faar Skovfogeden ved det her fremsatte Lovforslag en Lønforhøjelse paa 500 Kr. i Stedet for Jorden. Det opvejes i hvert Fald delvis derigennem, at Renteindtægten ved det foreslaaede Salg bliver noget større end oprindelig paa-regnet, idet man ved den foreslaaede Nedsættelse af Byggesummen faar 11,000 Kr. til Rest af Salgssummen i Stedet for 9,000 Kr. Den hele Lønningsreform vil efter min Opfattelse, selv om man kun regner med 4 pCt. af Summen, kun kunne koste Staten 60 Kr., og det er jo ikke til enhver Tid, man kan gennemføre en Lønningsreform, om jeg maa kalde det saaledes, hvor Staten kun har en Udgift af 60 Kr. Alt i alt synes dette Lovforslag mig saaledes at være yderst fornuftigt og yderst vel begrundet, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Sonne: Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) erklærede sig for en principiel Modstander af at bortsælge Statens Jord. Det ærede Medlem har jo i saa Henseende mange Meningsfæller, hvis Modstand mod saadant Bortsalg imidlertid væsentlig hidrører fra, at de mener, at Statens Jord er særlig egnet til Udstyknings og derfor bør reserveres i saadant Øjemed. Denne sidste Betragtning deler jeg for mit Vedkommende, men samtidig har jeg Øje for, at de nuværende Landejendomspriser er særlig gunstige for Effektuering af Salg af Statens Jord, idet de jo er væsentlig højere, end de har været tidligere, og det Tilbud, som her foreligger, er netop Udtryk for en meget høj Landejendomspris. Jeg kunde fristes til at sige, at det